

РЕШЕНИЕ

№ 3700

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8096** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на К. И. П. срещу Заповед № РД-01-515/24.06.2019г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /ИА „АА“/, с която на основание чл. 56, т. 1 от Наредба № 38 от 16 април 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпити на кандидати за придобиване правоспособност за управление на моторно превозно средство /МПС/ и реда за провеждане на проверочните изпити /Наредба № 38 от 16 април 2004г., Наредбата/ са анулирани резултатите ѝ от проведените теоретичен и практически изпити за придобиване правоспособност за управление на МПС от категория „В“, съгласно протоколи № 5508/10.12.2018г. и № 5750/27.12.2018г. на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. към Главна дирекция „Автомобилна инспекция“. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на административния акт като издаден при неспазване на установената форма, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че актът е издаден в нарушение на изискванията на чл.59 ал.1 т.8 и ал.2 т.1 от АПК за форма на ИАА, на чл. 35 АПК, която разпоредба задължава органа да изследва фактите и обстоятелствата от значение за случая, и да обсъди обясненията и възраженията на страните в производството. Сочи се, че съвкупната преценка на доказателствата по делото не установяват хипотезата на чл. 56, т. 1 от Наредба № 38 от 16 април 2004г.,

т.к. към релевантния момент на издаване на оспорената заповед доказателствената сила на официалния свидетелстващ документ по чл.179 ал.1 от ГПК /дипломата за висше образование/ не е била оборена по съответния ред, а от представената от жалбоподателката декларация и диплома за завършено средно образование се установявало, че несъмнено същата отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за управление на МПС. С горните аргументи се претендира отмяната на порочния административен акт и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Р. С., който поддържа жалбата и моли за отмяната ѝ. Допълнителни съображения сочи в писмени бележки.

Ответникът – изпълнителният директор на ИА „АА“, чрез пълномощника юрк. Цв. П., в писмено становище оспорва жалбата изцяло като неоснователна. Моли съда за отхвърляне на жалбата и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител по делото и не изразява становище по жалбата.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

По делото е установено и между страните няма спор досежно обстоятелството, че жалбоподателката е била допусната, явила се е и успешно е провела теоретичния и практически изпити за придобиване на правоспособност за управление на МПС, видно от издадените протоколи № 5508/10.12.2018г. и № 5750/27.12.2018г. на ОО „Автомобилна администрация“ - С. към ГД „Автомобилна инспекция“.

От съдържанието на писмо рег.№ 16-00-29-1283/1/06.03.2019г. /л.19/ на началник отдел при ОО „АА“ – С. до ответника се установява, че от справка в електронната система на отдела става ясно, че жалбоподателката е представила диплома за завършено средно образование с рег. № 024100/26.06.1989г., издадена от 138 ЕСПУ „Ю. Г.“ при записване в учебния център [фирма] и при преместване в друг учебен център [фирма] е представила диплома за завършено висше образование с рег.№06/08.05.1992г. издадена от СУ „Св. Кл. О.“.

Тъй като при подаване на заявление вх. № 27091696/07.01.2019г. за издаване на свидетелство за управление на МПС пред ОПП-СДВР жалбоподателката е представила диплома за висше образование с рег. № 117666/21.06.1992г. издадена на нейно име от СУ „Св. Кл. О.“ и от последния е предоставена информация за неистинност на документа, от СДВР е отправено предложение до ответника за извършване проверка по случая и евентуално за анулиране на изпитните резултати /л.15 от дело/.

С писмо от ответника до П. рег. № 16-00-2901283/2/17.04.2019г. /л.21-22/, последната е била уведомена, че започва производство по анулиране на резултатите от успешно положените теоретичен и практически изпити за придобиване правоспособност за управление на МПС, по предложение на началника на ОПП при СДВР, поради факта, че за допускане до обучение и изпит, а впоследствие и за издаване на свидетелство за управление на МПС П. е използвала неистинска диплома за висше образование, издадена от СУ „Св. Кл. О.“. Предоставял ѝ се 7-дневен срок за становище /искания и възражения/ с предупреждение, че при неудоверяване истинността на представения документ в посочения срок ще бъде издадена заповед да анулиране на изпитните резултати на основание чл.56 т.1 от Наредба № 38 от 16 април 2004г.

След получаване на писмото на 24.04.2019г., в указания ѝ срок жалбоподателката е депозирала молба вх. № 16-00-29-1283/3/30.04.2019г. /л.9-10/, с която уведомила

/припомнила на / ответника, че от събраните по преписката доказателства е видно, че към необходимите документи за годността ѝ при обучението и за допускането ѝ до изпит е приложила диплома за завършено средно образование с рег. № 281/28.06.1989г., издадена от 138 ЕСПУ „Ю. Г.“, с оглед на което и поради успешно полагане на теоретичен и практически изпити, моли ответника да приеме, че към датата за допускане до изпит не са налице предпоставките на чл.56 т.1 от Наредбата. С молбата жалбоподателката поискала и извършване на проверка на истинността на представения документ, удостоверяващ средното ѝ образование.

Въпреки надлежно и своевременно входящата молба, с поредно писмо до П. от 14.05.2019г. /л.27 от дело/, ответникът е приел неизпълнение на указанията за установяване автентичността на дипломата за висше образование и поискал от нея отново да представи на дипломата за средно образование. С молба от 17.05.2019г. /л.29/ П. представила заверенен препис от диплома за завършено средно образование с рег. № 281/28.06.1989г., издадена от 138 ЕСПУ „Ю. Г.“.

Въпреки проведената кореспонденция между страните и съдържащата се по преписката при ответника документация, последният е приел, че „за записването си в курс на обучение за придобиване правоспособност за управление на МПС от категория „В“ и за явяването си на теоретични и практически изпити за придобиване на правоспособност за управление на МПС, пред Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ К. И. П. е използвала диплома за завършено висше образование с № 06/08.05.1992г. издадена от СУ „Св. Кл. О.““. Административният орган е посочил също, че поради получена от СУ „Св. Кл. О.“ информация за издаване на такъв документ с посочения номер на П. и неустановяване истинността на дипломата за висше образование от страна на последната в предоставения ѝ срок, приема, че са налице основанията на чл.56 т.1 от Наредба № 38 от 16 април 2004г. за анулиране на изпитните резултати, т.к. при явяването си на теоретичен и практически изпити за придобиване на правоспособност за управление на МПС П. е представила неистински документ или документ с невярно съдържание. С тези мотиви ответникът е издал процесната заповед, получена от адресата по пощата на 01.07.2019г. /л.37/.

Жалбата срещу оспорения ИАА е входяща при ответника на 05.07.2019г.

От приетите за установени по делото факти, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена от легитимирано лице в срока за обжалване и срещу подлежащ на съдебен контрол ИАА.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 56 от Наредба № 38 от 16 април 2004 г. - изпълнителният директор на ИА „АА“, който единствено разполага с правомощия да анулира резултата от изпита на кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС. С оглед представените по делото допълнителни доказателства, не се поражда съмнение за издаване на ИАА от некомпетентен орган.

Административният акт е издаден в предвидената в чл. 59 от АПК форма като съдържа необходимите реквизити, в т.ч. и фактически и правни основания за издаването му. Неоснователни са доводите на жалбоподателката, че заповедта противоречи на изискванията на чл.59 ал.1 т.8 и ал.2 т.1 от АПК, т.к. същата съдържа имената и длъжността на органа, който я е издал и подписал.

В хода на административното производство по издаването ѝ, обаче са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяната ѝ. Въпреки че на основание

чл. 26, ал. 1 от АПК ответникът е уведомил жалбоподателката за започналото административно производство, последният не е съобразил изложените в молбите й доводи, възражения и съображения, както и искания за анализ на представени вече и налични при ответника доказателства. Ответникът е нарушил нормата на чл. 35 от АПК, която разпоредба задължава органа да изследва фактите и обстоятелствата от значение за случая, и да обсъди обясненията и възраженията на страните в производството. Нарушението е съществено, т.к. ако не бе допуснато крайният изход от производството би бил различен и такъв акт не би бил издаден.

От анализа на събраните по делото доказателства /описаната по-горе кореспонденция между страните/ се установява безпротиворечиво, че на ответника е било известно обстоятелството, че от жалбоподателката при подаване на заявление за започване на обучение и допускане до теоретичен изпит е била представена и в електронната система на ОО „АА“ – С. е била налична диплома за завършено средно образование рег. № 024100/26.06.1989г., издадена от 138 ЕСПУ „Ю. Г.“. При тези данни, въпреки наличието на документ за притежавано средно образование /приложен по преписката пред ИИ „АА“/ и представената със заявлението по чл.18 от Наредбата декларация /приложение 2а/, въз основа на която документация е видно, че П. е била допусната до теоретичен изпит, административният орган не е изпълнил процесуалното си задължение да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая преди издаването на заповедта.

Оспорената заповед е издадена и в противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 56, т. 1 от Наредба № 38 от 16 април 2004г., изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ анулира резултата от изпита на кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, за когото се установи, че за допускане до изпит е представил неистински документ или документ с невярно съдържание.

Съдът намира, че не е осъществен фактическия състав на чл.56 т.1 от Наредба № 38, посочен като основание за издаване на процесната заповед.

На първо място, предвид представените от жалбоподателката пред административния орган няколко документа за притежавано образование /включително и такъв за притежавано средно образование, неоспорен от ответника/ и допускането й като отговаряща на условията на Наредбата до теоретичен и практически изпити, не може да се приеме, че П. е представила неистински документ /документ с невярно съдържание/ с цел да въведе в заблуждение ответника за притежаван от нея образователен ценз, изискуем за издаване на документ за удостоверяване на придобита правоспособност за управление на МПС. При данните за притежавана диплома за средно образование, представена от П. още с първото заявление за обучение и явяване на изпит, администрацията на ответника е следвало да я съобрази и цени като годно, допустимо и достатъчно доказателство за изискуема образователна степен без да се ангажира да изследва останалите документи за наличие на по-висок образователен ценз, какъвто не е необходим /ирелевантен/ в случая.

След като в заявлението си за допускане до изпитите за придобиване на правоспособност за управление на МПС жалбоподателката е представила именно дипломата си за средно образование, с което доказва покриване на нормативните изисквания за образователна степен и като цяло за съответствие с изискванията за придобиване на правоспособност, представената впоследствие диплома за висше образование /която ответната страна твърди, че е неистински документ или документ

с невярно съдържание/ като неотнoсима , не може да обоснове анулиране на изпитните резултати и издаването на оспорената заповед. По тези съображения без правно значение в случая е обстоятелството дали дипломата за по-високия образователен ценз е издадена от посоченото в нея като издател лице или не, респективно дали е неистински документ или документ с невярно съдържание, или не е такъв.

Предвид гореизложеното, заповедта на изпълнителния директор на ИА „АА“ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателката разноски следва да се присъдят в размер на 10лв. заплатена д.т.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 50-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. И. П. Заповед № РД-01-515/24.06.2019г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ .

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на К. И. П. с ЕГН [ЕГН] сумата от 10 лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: